

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 247.

ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 11. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΒΕΣΤΕΡΙΚΑ.

Αναγνωσκόμεν εις τὴν Γαλλικὴν Ταχυδρόμον τὰ ἑπομένα.

Ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἴδυσκέως παραιτῆται ἀπὸ τὰ τετελεσμένα. Ἡ Ἑλληνικὴ ἑκπαύστασις καὶ τὸ Σύνταγμα τὸ ὁποῖον ἀπέσπασεν αὐτὴ ἀπὸ τὸν Βασιλεῖα Ὁθωμανοὺν, ὡς κατὰ παραδείγματα, καὶ ἐνεκα τούτου δὲν δυστάζει νὰ δειξῇ ὅλην τὴν τὴν δυσαρίσκειαν. Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβης τοῦ κύριος Κατακάκης ἀνακαλεῖται, ὃ δὲ κύριος δε Βουτενιέρ εἰς τὴν τὴν ἐπιτηδευσίαν Ῥώσων διπλωματῶν πέμπεται, ὡς λέγεται, ἔλαττος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπεσταλμένος, διὰ ν' ἀναφέρῃ τοὺς λόγους τῆς ἀπαρσιχείας τοῦ ἡγεμόνος τοῦ. Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν εὐχαριστήθη μὲ μόνον τὰ σημαντικὰ ταῦτα δείγματα τῆς δυσαρσιχείας τοῦ, ἀλλὰ διάταξε καὶ τὸν ἐν Λονδίνῳ πρέσβην τοῦ κύριον Δε Βρουνῶρ νὰ μὴν ἐπέμβῃ τοῦ λοιποῦ εἰς συνευτεύξεις ἀφορώσας τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβάντα, ἀλλ' εἰς ἑξῆς ἀφ' ὧν τὰ δάνειον ζητήματα.

Οἱ λόγοι τοῦ ὁποῖου δὲ κύριος Δε Βρουνῶρ ἔδωκεν εἰς τοὺς συναδελφούς τοῦ περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ αὐτοκράτορος, περιστρέφονται εἰς τὸ ὅτι ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ταύτην τὴν κατὰ τῆς Βασιλικῆς ἀξιοπρεπείας προσβολὴν, οὐδὲ νὰ ἀναγνωρίσῃ, ἑπανίστασιν τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι δύνανται νὰ ὀφείλῃσιν εἰς κίνδυνον τὴν ἡσυχίαν τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους· ἀλλ' ἐν τούτῳ μολοῦσι ἀποφασίζονται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συνευτεύξεις τῶν προσκατρίων δυνάμεων, δὲν παραιτῆται δὲ αὐτοκράτωρ ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπερασπίζεσθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ συμφέροντα τῶν ὁμοθρήσκων τοῦ.

Ἡ μόνωσις αὕτη τῆς Ῥωσικῆς δύναται νὰ γεννήσῃ πολιτικὴν συμφωνιωτέραν μὲ τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡλικίᾳ συμφέροντά μας, ἀντιποθιστῶσα τὴν περιληψίαν ὑπερλόπισιν τῶν ἡμετέρων μεγάλων δυνάμεων, ἀντὶ τῆς ὑπεροχῆς

τῆς καὶ ἀποκλειστικῆς ἐξουσίας τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλου νὰ ταῖνωσιν ὅλας αἱ προσπάθειαι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Ἡ Ῥωσικὴ ἐπιβρὴ ὑπερίσχυε μέχρι τοῦδε εἰς τὰ συμβούλια τοῦ Διεσβανίου· ἔχουσα δὲ αὕτη ἀπεριόριστον ἐξουσίαν ἐκ' αὐτοῦ τοῦ ἐτοιμορθέτου κράτους, οἱ ὑπουργοὶ τοῦ ὁποῖου δὲν δίδουν ἀκράσιν εἰμὴ εἰς τὰς ἀπειλὰς καὶ τὴν διαφθοράν, ἐλαφρογνώστου ἀφθόνως τὸν ὑπ' αὐτὴν προστατεύμενον. Πρὸ πολλοῦ ἡ Εὐρώπη ἐκλίσει τοὺς ὀφθαλμούς της εἰς τὰς ἀρπαγὰς τῆς Μεσσοβιοτικῆς δυνάμεως, ἥτις καθ' ἑκάστην ἐκτείνει τὸ εὐρύχωρον κράτος της. Ἡ Ῥωσσία εἶναι σήμερον κυρία τῆς Σερβίας, ἔχει εἰς τὸ Βελιγράδιον τὴν ἀκίνητον ἀκρὰν τῆς γαφύρας καὶ ἐξουσιάζει ὅλον τὸν ῥοῦν τοῦ κάτω Δουναβίου· συσταίνουσα δὲ τελωνεῖα εἰς τὰ στόμια τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐχθρομένη ἐπὶ τοῦ Δέλτα, δύναται εἶτε νὰ δεσμεύσῃ τὴν ναυτιλίαν, εἶτε νὰ τὴν καταστήσῃ μονοπώλειον ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος της. Τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν παρὰ Δουναβίου Ἐπαρχιῶν δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ διεγείρῃ τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης, καὶ τὰ πράγματα, φαίνεται, ὅτι ἀποφαίνουσιν πρόσφορα διὰ νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὰς δυνάμεις τὴν σύστασιν Ἀνατολικῆς τινος πολιτικῆς, συμφώνου μὲ τὰ γενικά ὅλα συμφέροντα.

Τὸ Ὁθωμανικὸν κράτος ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀποσπᾷ ἀκαταπαύστως ἡ Ῥωσσία λείψανα κατέστη ἀνίσχυρον, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸ καὶ ἐναντίον αὐτῶν εἰσέτι τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τοῦ. Τὸ κράτος αὐτὸ δὲν ἔχει κανὲν ἑλκὸς οὐδὲ δυνάμιν διατηρεῖται μόνον διὰ τοῦ ἰδίου βάρους τοῦ, καὶ δίδει τὰ φιλόδοξα πνεύματα τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ τὸ κληρονομήσωσι, πιστεύουσιν δὲ δὲν ἐφθασεν εἰσέτι ἡ ὥρα τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ· εἶναι λοιπὸν μωρὰ διὰ τὴν Γαλλίαν ν' ἀφίγῃ τὴν Ῥωσσίαν· ἀναμιγνύεται ἐλευθέρως καὶ ἀνεξέταστος εἰς τὰ πράγματα τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ πλησιέστερος καὶ φοβερότερος διάδοχος.

Τὸ Τουρκικὸν κράτος, ἐνεκα τῆς ἀδυναμίας

καὶ τῆς τυφλώσεώς τοῦ, πρέπει νὰ θεωρῆται τοῦ λοιποῦ ὡς κράτος ἀνήλικον· δὲν εἶναι ὅθεν φρονήσιως ἔργον ν' ἀφίσταται ἡ κηδεμονία τοῦ εἰς ἔθνος τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἄμισον συμφέρον τὴν ἐξασθένειαν καὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ· ἡ Γαλλία λοιπὸν καὶ ἡ Ἀγγλία ὀφείλου νὰ συνδεθῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν δυνάμεων διὰ νὰ σὺνδερωσῶσι δι' ἐνεργητικῆς ἐπιμέλειας τὴν ἐπιβρὴν, τὴν ὁποῖαν ἡ Ῥωσσία ἔλαβε πρὸ τοσούτου ἤδη καιροῦ ἐντὸς τοῦ Διεσβανίου. Τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἡ Ῥωσσία ἀποποιουμένη νὰ συμμετέξῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν δύο ἄλλων προσκατρίων τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων, παρέχει μεγάλας ἐλπίδας δὲ θέλει δώσῃ ἀφορμὴν στενοτάτης ἐνώσεως μετὰ τῶν μυστικοσυμβουλίων τοῦ Κερραμικοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου, καὶ δὲ ἐξ αὐτοῦ θέλει παραχθῇ πολιτικὴ πρόσφορος εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν γενικά τῆς Εὐρώπης συμφέροντα.

Ὁ κύριος Γυζώτος δ' ἀφήσει ἄραγε νὰ παρέλθῃ ἡ πρόσφορος αὕτη περίστασις; καὶ διατί νὰ μὴ φοβώμεθα τοῦτο, ὅπου βλέπομεν μὲ ποῖαν ἀμεριμνίαν περὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ μὲ ποῖαν καταφρόνησιν κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Γαλλίας διεξήχθησαν αἱ ἐξωτερικαὶ ὑποθέσεις μας, ἀφ' οὗτο αὐτὸς ἐμδύκειν εἰς τὰ πράγματα;

ΕΡΜΟΠΟΛΙΣ

Ἐνῷ οἱ ἔμποροι, οἱ θιομήχανοι καὶ οἱ ναυτικοὶ μας, ὡς καλλιεργούντες τριεὶ ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας πηγὰς τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτος, ἀποτιλοῦν, ὅχι εὐκαταφρόνητον τοῦ ἔθνους μερίδα, εἶχον ὃ ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην, ὡς ἐκ τῆς δεινότητος εἰς τὴν ὁποῖαν εἶχε καταστήσει πρὸ καιροῦ τὸ ἐμπόριον, ἡ διομηχανία καὶ τὸ ναυτικὸν μας, κορυφώσεως ἐνεκα τῶν τελευταίων συμβάντων, νὰ προτείνωσι πρὸς τὴν Σ. Ἐθνικὴν Σύνοδον προτάσεις περὶ μέτρων ἀπορῶντων δῆθεν τὴν βελτιώσιν τῆς καταστάσεώς των, ἐσιώπησαν καὶ σιωποῦν περιμένοντες ἀρμοδιωτέραν εἰς τοῦτο εὐκαιρίαν, διότι συναι-

θδάνονται ἀφ' ἑνός, οἱ μοναδικὸν καθήκον τῆς Σ. ταύτης Συνόδου εἶναι τὸ νὰ θέσῃ τὰς θεμι-
λίωδεις δάσεις τοῦ πολιτικοῦ μας οἰκοδομήμα-
τος, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ πᾶσα δαπάνη τοῦ πολυ-
τίμου καιροῦ τῆς εἰς συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις
ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ νομοθε-
τοῦ σώματος, εἰς τὴν ἐνεστώσαν κρίσιμον πε-
ρίστασιν, ἀντιβαίνει εἰς τὰ ὑψηλὰ τοῦ ἔθνους
συμφέροντα, μὲ λύπην καὶ ἐνταυτῇ μὲ ἀγανά-
κτησιν τῶν πληροφοροῦνται τὰ ἐν τῇ πρωτεύ-
ουσῃ ἐσχάτως δυσάρεστα συμβαίνοντα, καὶ οἱ
Σ. Ἐθνικῆς Συνόδου ἀναβάλλουσα τὰς οὐ-
σιώδεις ἐργασίας τῆς, ἐνασχολεῖται πρὸ ἑνός ἢ
δὴ μὴν εἰς συζητήσεις περὶ ἐπουσιωδῶν ζη-
τημάτων, καὶ ἰδίως περὶ τοῦ ἀφορώσαντος τὰς
λέξεις καὶ φράσεις τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ κα-
μὴ χρῆσιν εἰς τὴν ἀπάντησιν τῆς εἰς τὸν ὑπὸ
τῆς Α. Μ. ἐκφωνηθέντα λόγον, εἰς οὗτω κρίσι-
μον στιγμήν, τὴν σοβαρότητα τῆς ὁποίας ἐκα-
στος συναισθάνεται.

Μοναδικὸν καθήκον, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν,
τῆς Σ. Ἐθνικῆς Συνόδου εἶναι ἡ σύνταξις τοῦ
πολιτικοῦ συναλλάγματος, τοῦ μέλλοντος νὰ συ-
νομολογήτῃ μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασι-
λέως του, ἐργασία εἰς τὴν ὁποία οφείλει νὰ ἐ-
πιστήσῃ ὅλον τὸν καιρὸν καὶ τὴν προσοχὴν
τῆς, διὰ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν αἰγίδα συνει-
κῆς καὶ καταλλήλων νόμων αἱ ἐθνικαὶ ἐλευθερίαι,
καὶ διὰ νὰ ἀπολομώσῃ τὸ ἔθνος τὸ δικαίωμα
τοῦ προτείνειν ἐν καιρῷ διὰ τῶν νομίμων ἀν-
τιπροσώπων του μεταρρυθμίσεις τῶν ἡδὴ ὑ-
παρχόντων νόμων, τοὺς ὁποίους ἡ πείρα ἀπέ-
δειξε στρεβλοὺς καὶ ἀντεθνικοὺς, καὶ παραδο-
χὴν νέων, οἵτινες ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖοι ὑπὲρ
τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας μας· τοῦτου δὲ κατορ-
θωθέντος, τὸ νομοθετικὸν σῶμα θέλει μεταρρυθ-
μίσει ἐν καιρῷ τοὺς περὶ τύπου, δόξων, Ἐπαρχια-
κῶν συμβουλίων, ὁρκωτῶν δικαστηρίων, φορο-
λογίας νόμους καὶ πολλοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι
ἔχουν τῶν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεως· θέλει
ἀκυρώσῃ δὲ τοὺς περὶ ἐξαιρετικῶν καὶ ἐκτέ-
κτων στρατιωτικῶν δικαστηρίων καὶ διαφο-
ρῶν ἄλλους τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ὁ συνεδελ-
φός μας Αἰὼν εἰς τὰ τελευταῖα δύο περιόδετα
παρρητήριά του, ἡ ἀνάγκη τῶν ὁποίων ἐπὶ
φέρει μαγίστην κατῆφειαν ἢ εἰς ἡμᾶς ζεῖς ὅλης
τοῦς συμπολίτας μας. Τὴν σύνταξιν τοῦ πολιτι-
κοῦ συναλλάγματος ὡφείλον ἄρα νὰ ἔχουν μο-
ναδικὸν ἀντικείμενον τῶν ἐργασιῶν, τῆς προσο-
χῆς, τῆς σκέψεως ἢ τῶν ἐμβριθῶν συζητήσεων
τῶν οἱ κύριοι πληρεξούσιοι, διὰ νὰ ἐκπληρώ-
σωσι προσηκόντως τὴν ἐντολήν, τὴν δοθείσαν
εἰς αὐτοὺς εἰς τοιαύτην κρίσιμον τῆς πατρί-
δος περίστασιν· τοῦτο καὶ ὁ Ἑλληνικὸς πε-
ριοδικὸς τύπος, σύμφωνα μὲ τὴν ὑψηλὴν ἀπο-
στολήν του, ὥρειλε νὰ ἔχῃ μοναδικὸν ἀντικεί-
μενον τῆς ἐπασχολήσεώς του. Ἀλλὰ κατὰ
δυστυχίαν τοῦ πολυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους
παρῆλθεν ἡδὴ τριάνοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐνάρ-
ξεως τῆς συνόδου, καιρὸς πολυτιμότερος δα-
πανηθείς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀσωτευθείς εἰς μα-
ταιεῖς συζητήσεις καὶ σοβαρὰς διαφωνίας, ἀφο-
ρῶσας προσωπικά ἢ οὐχὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέρον-
τα, καὶ τελευταῖον ἀφορώσας τὰς λέξεις καὶ
τὰς φράσεις τῶν ὁποίων ἡ Σ. Σύνοδος θέλει
κάμει χρῆσιν εἰς τὴν ἀπάντησιν τῆς πρὸς τὴν
Α. Μ. ὥς νὰ ἤθελεν εἰσθεῖ ἡ ἀπάντησις
αὕτη τὸ πολιτικὸν συναλλάγμα τὸ ὑπὸ

τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους συνομολογηθέν-
μενον, ὥς νὰ μὴν ᾔνοι πασιγνώστοι οἱ λόγοι
οἱ ὑπαγορευόμενοι τὸ κίνημα τῆς 3 Ἰουλίου, ὥς
νὰ μὴν ἀνεγνωρίσθῃ πανδημῶς ὡς δικαίον τὸ
κίνημα τοῦτο ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σ. Βασιλέ-
ως μας, ὑπὸ ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους διὰ τῶν δη-
μοτικῶν συμβουλίων του καὶ τοῦ περιοδικοῦ του
τύπου καὶ ὑπὸ πᾶσιν τῶν φιλικῶν τῆς Εὐρώ-
πης δυνάμεων, ὥς νὰ μὴν καθιερώθῃ ὡς ἡμέ-
ρα Ἐθνικῆς ἐορτῆς ἡ Τρίτη τοῦ Σε-
πτεμβρίου, ὥς νὰ μὴ διατάχῃ διὰ Βα-
σιλικὸν Διατάγματος νὰ φέρωσιν ἅπαντες ἐν
γίνεσι οἱ Ἕλληνες Ἀριστεῖον πρὸς μνήμην τῆς
ἐνδόξου ταύτης ἡμέρας, ὥς νὰ μὴν ἐξεφράσθῃ
πολλάκις καὶ πανδημῶς ἡ τοῦ Βασιλέως μας
καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνη ὑπὲρ
τοῦ ἀξιοτίμου καὶ ἐνδόξου στρατοῦ καὶ τοῦ φι-
λελευθέρου τῆς πρωτεύουσας μας λαοῦ, διὰ τὸ
ἐνδοξον τοῦτο κατορθῶμα, ὥς, τέλος, νὰ μὴν ᾔ-
νοι γνωστὰ εἰς ἅπαντα σχεδὸν τὸν ἔθνη καὶ ἡ-
μῶς κόσμον τὰ περιστατικὰ, ἅτινα ἀφ' ἑνός μὲν
τινὲς τῶν κυρίων Πληρεξουσίων μας ἤξουν ἐπι-
μόνως νὰ μνημονεύωσιν εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύ-
την, ἄνευ πραγματικῆς καὶ οὐσιώδους τινὸς ὠρε-
λείας, ἀλλὰ διὰ ψιλὸν μόνον τύπον ἢ ἐναντίον
τῶν κανόνων τῆς μετριοτήτος, εἰς τοὺς ὁποί-
ους μᾶς ἐσυμβούλευσαν καὶ μᾶς συμβουλεύουν
οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀληθεῖς καὶ εὐλαβεῖς φίλοι
μας νὰ ἡμεῖς πιστοί, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐφημερί-
δες τινὲς τῆς πρωτεύουσας διαρρήξασαι τὰ ἑμα-
τια τῶν, ἐρεθίζον ἐναντίον τῆς ἀποστολῆς τῶν
τὸν φιλήσυχον καὶ φιλονόμον τῆς πρωτεύουσας
λαὸν νὰ ἐξωκέλῃ εἰς ἀτοπήματα, αἱ συνί-
πται τῶν ὁποίων ἕκαστος συναισθάνεται πό-
σον θέλουν εἰσθεῖ λυπηραὶ, ὀλιθρία καὶ κατα-
στρεπτικά.

Οὐδὲ ἡμεῖς κύριοι Πληρεξούσιοι, οὐδὲ οἱ ἐμ-
ποροὶ, οἱ βιομήχανοι καὶ οἱ ναῦται· μας εἰμὲθα
γνώμης νὰ παραβλέψῃτε, συντάττοντες τὸ πο-
λιτικὸν συναλλάγμα, ὑπὲρ τοῦ θρόνου μὴδὲν
ἄλλο, ἐκτὸς τῶν προνομίων του, ἀντιβαῖνον εἰς
τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους,
οὐδὲ εἰμὲθα γνώμης νὰ κάμῃτε ὑπὲρ αὐτοῦ
παραχωρήσεις δυναμμένας νὰ ματαιώσωσιν ὁ-
πωσδήποτε τὰς μεγάλας καὶ σημαντικὰς ἐθνι-
κὰς θυσίας ἀναποφύκτους συνεπειὰς τοιοῦ-
των μεταβολῶν δὲν εἰμὲθα, τέλος, γνώμης νὰ πα-
ραβλέψῃτε τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἀπέκτησαν
ἐντὸς τῆς κοινωνίας μας οἱ ἀξιοτίμοι ἄνδρες,
οἵτινες μὲ κίνδυνον τῆς ἀτομικῆς τῶν ὑπάρξε-
ως ἐνῆργησαν καὶ ἔφεραν εἰς πέρας τὴν ἐνδο-
ξον μεταβολὴν τῆς 3 Ἰουλίου· εἰάν ἐφρονού-
σαμεν δὲ καὶ αὖς ἐσυμβουλεύαμεν τοιαύτῃ τινι
ἡμίλειαν θεωρηθῇ ὡς προδόται τῆς πατρίδος
μας, ἢ ὥς μὴ διαφέροντες ποῶς ἀπὸ τοὺς ὅσοι
ἐρεθίζον τὸν λαὸν ὑποκινούντες ταραχὰς καὶ
ρήξεις, διὰ νὰ ῥίψωσι τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἀβυσσόν,
εἰς τὸ χεῖλος τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἡδὴ ἀφοσι-
ωμένοι ἀπεναντίας εἰς τὴν ἀληθῆ τῆς πατρίδος
μας συμφέροντα σὰς προτρέπομεν δι' ἀγάπην
αὐτῆς, καὶ διὰ τὰ ἐκχυνθέντα ὑπὲρ τῆς γλυκυτά-
της ἐλευθερίας μας πολυτίμα αἱματά, νὰ συ-
ναισθανθῇτε τὸ ἐξοχον τοῦ καθήκοντός σας, νὰ
συναισθανθῇτε οἱ τὴν τύχην τοῦ ἔθνους κρέμει-
ται εἰς τὸν τράχηλόν σας, νὰ συναισθανθῇτε οἱ
τὴν ἑνστάσαν ἢ ἡμέλουντα Ἑλληνικὰ γε-
ναῖα θέλουν ἐποιεῖν καὶ εὐλογεῖ τὰ ὀνόματα καὶ
τὴν μνήμην σας ἐν ἐνεργητητέτῳ μὲ τὴν δὲ

θεῖσαν εἰς ὑμᾶς ἐντολήν, νὰ συναισθανθῇτε, τέλος,
οἱ ὅλοι οἱ κότμοι ἔχει προσηλωμένον εἰς ὑμᾶς
τὰ βλέματά του, καὶ περιμένει μὲ ἀνυπομονη-
σίαν νὰ ἴδῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν σας,
καὶ οἱ εἶναι λυπηρὸν ν' ἀμαυρωθῇ ἡ δόξα
καὶ ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἀπήλυσεν τὸ Ἑλληνι-
κὸν ἔθνος διὰ τοῦ τελευταίου κατορθώματός
του, καὶ διὰ τῆς μέχρι τοῦδε διατηρηθείσης
ἡσυχίας καὶ ὁμονοίας. Ληθμονήσατε δι' ἀγά-
πην Θεοῦ πᾶσαν προσωπικότητα· ἀπομακρύ-
νατε ἀφ' ὑμῶν πάντα ἰδιωτελῆ σκοπὸν, ταχύνετε
καθόσον ἐνιστὶ τὴν συγγραφὴν τοῦ Συνταγμα-
τικοῦ χάρτου, διὰ νὰ τεθῇ πρὸ πάντων τὸ θε-
μελίον τοῦ κλονιζομένου πολιτικοῦ οἰκοδομήμα-
τός μας, διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἀδυσκαίρη περὶ τοῦ
μέλλοντός μας ἡ τὰ πάντα καταμαραίνουσα,
καὶ διὰ νὰ δώσῃτε εἰς τὴν γεωργίαν, εἰς τὸ
δαινοπαθεῖν καὶ νεκρωθῆν ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν
βιομηχανίαν μας νέαν ζωὴν, διότι κινδυνεύουν
ν' ἀπωλεσθῶσιν ἕνεκα τῆς ὀλιθρίας δυσπιστίας
καὶ τῆς ἀδρανείας ἀναποφύκτων συνεπειῶν
τῆς ἀδυσκαίρητος. Καὶ σὺ ἀξιοτίμε, φιλήσυ-
χε καὶ φιλονόμι λαὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως
λαὶ τῆς πρωτεύουσας, μὴ δι' ἀγάπην Θεοῦ καὶ
τῆς γλυκυτάτης πατρίδος μας δίδῃς τὴν παρα-
μικρὰν ἀκρόασιν εἰς ὅσα ἡ ἰδιωτελὴ καὶ ἡ
κακιντρίχια τινῶν σὲ δίδουν συμβουλάς, θεω-
ρῶν ταύτας ὡς φθοροποιὲς καὶ καταστρεπτικὰς
εἰσηγήσεις πρὸς ὅσων εἴτε ἐπίδουλομένων τὴν
εὐημερίαν καὶ τὴν αὐτενομίαν σου, εἴτε σκο-
ποῦντων νὰ σὲ μεταχειρισθῶσιν ὡς μέσον καὶ
ὄργανον ὑπὲρ τῶν ἰδίων τῶν συμφερόντων.
Γινώρισον λαὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως τῆς
πρωτεύουσας λαὶ, οἱ δ' ἀσπονδώτερος ἐχθρὸς
σου εἶναι οἱ κείνοις ὅστις σὲ παρακινεῖ ἢ ἡθελε σὲ
παρακινήσει νὰ ταράξῃς ὅπως δὴ ποτε τὴν τά-
ξιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν Σ. Ἐθνικὴν Σύνο-
δον ἐνασχολομένην ἡδὴ ἐμβριθῶς ὑπὲρ τῆς εὐ-
ημερίας σου. Γινώριζοντες μὲν τὴν φυσικὴν
εὐφροσύνην σου, δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν
οἱ ὀλίγοι τινὲς ἐλπίζοντες ν' ἀνρθωθῶσι καὶ
νὰ εὐδαιμονήσωσι διὰ τῆς πτώσεως καὶ τῆς
δυστυχίας τῆς πατρίδος μας, θέλουν δυνῇ
θῇ νὰ σὲ ἀπατήσωσι καὶ νὰ σὲ διαφθείρωσι
διὰ νὰ ἐξωκέλῃς ὁπωσδήποτε εἰς ἀτοπήματα·
νομίζομεν μολοντεῦτο καθήκον μας νὰ σὲ συμ-
βουλεύωμεν νὰ θεωρῇς τοὺς τοιοῦτους ὡς προ-
δότας καὶ ὡς θανασίμους ἐχθροὺς τῆς αὐτενο-
μίας, τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑψηλοῦ μέλλον-
τός σου. Μᾶθε φιλήσυχε καὶ φιλονόμι τῆς Ἑλ-
λάδος λαὶ, οἱ μόνῃ ἡ Συνταγματικὴ Μοναρ-
χία δύναται νὰ ὑψώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος
εἰς τὸν κορυφὸν τῆς δόξης καὶ τῆς εὐκλείας,
ἀλλὰ μᾶθε προσέτι, οἱ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ
ἡ μοναρχία αὕτη ὅπου στερεῖται τῶν ἀπολύ-
τως ἀναγκασιούτων πλεονεκτημάτων καὶ προ-
νομίων τῆς, ἢ ὅπου ὅπως δὴ ποτε προσδύλαται
ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς· μᾶθε ἐπὶ τέλος οἱ δὲ ὅσον εὖχε-
το ἔθνος μας ἀνάγκην μεταρρυθμίσεως τοῦ πολι-
τευματος του διὰ νὰ παύσῃ ἡ ξενοκρατία, ὡς
πολιτισμὸς ἢ τὸ αὐθαίρετον, νὰ ἐισαχθῇ δὲ ἡ
εὐνομία, ἅλλην τὴν ἔχει ἀνάγκην ἡσυχίας,
διὰ νὰ βάλλῃ αἶμα εἰς τὰς ἐξητλημένους φλε-
βας του, καὶ διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὰ ἐνυπάρ-
χοντα ἐν αὐτῷ στοιχεῖα τῆς προόδου καὶ τῆς
εὐδαιμονίας του. Μὴ συγχωρήσῃς νὰ σὲ
ἀπατήσωσι· μάταια ὑποσχέσεις καὶ πομπῆ-
δαι βῆ-πορικὸι λόγοι περὶ ὑπερβολικῶν δόξων εἰ-

στρας, Τρίχος, Δελιγιάννης και Χ. Σισίνης ως επιτροπή διά να προσφέρη τὰ βιβλία ταῦτα τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλισσαν ἰορτάζουσιν αὐρίον. Ἐξελίχθη ἐπομένως ἐπιτροπή συγκατεμένη ὑπὸ τῶν κυρίων Μαυρομάτη, Δοσίου, Μαυρομιχάλη Ἱερομνήμωνος, Παυριγιᾶ, Μπούκουρη, Δημητράκαράκου, Τούρζ, Α. Ἐλευθερίου, Καραμπάνη καὶ Εὐμορφοπούλου, διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν εὐλογημένην ἀπάντησιν εἰς τὸν Βασιλέα μετὰ τοῦ Προέδρου, δύο ἀντιπροέδρων καὶ δύο Γραμματέων τῆς Συνελεύσεως. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως, δι' οὗ ἀπεφάνθη αὕτη δτι εἶναι εὐγνώμων πρὸς τὴν φρουράν, τοὺς ἀξιωματικούς καὶ εἰς ὅλους τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς 3. Ἰβρίου ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὑπὲρ τῆς διὰ βίου διατηρήσεως τῶν βαθμῶν καὶ μισθοῦ τῶν εἰρημίων. ἐγένετο προσέτι λόγος νὰ συνταχθῇ κατάλογος τακτικός. καὶ νὰ παρακατατεθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Συνελεύσεως πρὸς γνῶσιν τῶν ἀπερχομένων γενεῶν, νὰ προστεθῇ εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ ὑποστρατήγου κυρίου Κριζιώτου καὶ τῶν οὐν ἑαυτῶν δώδεκα τὸν ἀριθμὸν ὡς ἐνεργησάντων καὶ εἰς Χαλκίδα τὸ κίνημα τῆς 3. Ἰβρίου. καθὼς ἐπίσης νὰ προτεθῇ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Μαυριγιάννη. Οὗτοι δὲ ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν ἱεροσυνέλευσιν διὰ τὰ γενναῖα αἰσθηματά τῆς ταῦτα.

—Εἰς τὴν Estafette ἡμερίδα τῶν Παρισίων αναφέρεται δτι ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος διέταξε δι' Οὐκραζίου τοῦ τὴν ἀπὸ τῶν ἐκτος τῶν ὁρίων τοῦ κράτους τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν Καλλέργη ἐντὸς 24 ὥρων.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμοῦ.

Κατὰ τὸν Ἀνεξάρτητον, οἱ εἰς Ἀταλάντην Ἐπρωχόριον καὶ τινὰ ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους εὐρισκόμενοι ἀπάτριδες Θετταλοὶ, ἔχουν σκοπὸν ἀμεταθέτον, νὰ συνοικισθῶσιν εἰς τὴν κατὰ τὸν δῆμον Πηλεατῶν περᾶλιον θήριν Τραχήλιον, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέλουσι συστήσει ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν εἰς τοὺς συνοικισθόμενους παραχώρησιν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν τοῦ χωρίου Ἁγίου Θεοδώρου καὶ τῶν τοῦ χωρίου Ἀμακίου, τὸ ὁποῖον εὐρισκόμενον πρὸ πολλοῦ ὑπὸ δίκην μετὰ τοῦ δημοσίου εἶναι ἐλπίς δτι θὰ γίνῃ ἐθνικόν.

Ἀλλὰ σὺς θεοῖς δτι καὶ οἱ εἰς διάφορα μέρη παροικοῦντες Κυθωνεῖς καθὼς καὶ οἱ εἰς Σύρον τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἔχουσι ἅμα ἀναγνωρισθῶσι τὰ δικαιώματά των εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἥτοι νὰ ζητήσωσι νὰ συνοικισθῶσι εἰς τὸ ἀντικρυ μέρος τῆς Χαλκίδος καὶ κατὰ τὸ περᾶλιον Βαθὺ λεγόμενον, ὅπου ὑπάρχουν ἐθνικὰ δάση ἀγριελαιῶν, τὰ ὅποια καλλιεργούμενα δύνανται νὰ ἐπιφέρουν μεγίστην εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ κράτος ὠφέλειαν καὶ εἶναι βέβαιοι δτι περὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγριελαιῶν οἱ Κυθωνεῖς ἔχουν μεγίστην ἐμπειρίαν καὶ ἐπιτηδεύτητά. Ἦτον ὅθεν εὐχῆς ἔργον ἡ ἱεροσυνέλευσις νὰ ἐάδεν ἀρκῶσιν εἰς τὰ παράπονά των καὶ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ ὡς ὁλομέλειαν χείρους τὰ αὐτὰ μὲ τὰ ἄλλα σωματὰ δικαιώματα, ὡς εἶναι τῶν Χίων, Κρητῶν, κ. τ. λ. Πόσον δὲν φαίνεται ἀδικαίᾳ οὗτοι μὲν νὰ ἀναγνωρίζωνται καὶ νὰ χαίρωνται τὸ δικαίωμα τῆς πληρεξουσιότητος, ἐκεῖνοι δὲ, ἡ καὶ πολλὰ

πλείυτερα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας παθόντες νὰ ἀποκλείωνται τοῦ δικαιώματος τούτου ἐνὸς καὶ εἰς τὰς πρώτας συνελεύσεις ἔχον παρὰστάτας ὡς τὸν Βενιζλιν, Λεῖσθιον καὶ Γαβριήλ Ἀρμυνίτην, καὶ εἰς τὴν ἐν Ἀργεῖ Συνέλευσιν ἔχον τὸν πληρεξουσίου των, τὸν Κ. Εὐ. Πατρου δστις δὲν ἀπεκλείσθη δι' ἄλλο εἰμὴ διότι ἔφερε τὸ μοναχικὸν ἡγῆμα, ὡς ἀπεκλείσθη τότε ὁ Θ. Καίρης πληρεξουσίου τῆς Ἀνδρου διὰ τοῦτο καὶ μόνον. Ἀλλὰ σωματὰ μόλις ἀριθμούμενα εἰς 200 οἰκογενεῖας καὶ ἀπῆλθον τὸ δικαίωμα τῆς πληρεξουσιότητος, καὶ οἱ Κυθωνεῖς ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τὰς 1000 οἰκογενεῖας νὰ ἀποπέμπωνται ἀπὸ τὸν χορὸν τῶν πληρεξουσίων, δὲν εἶναι προφανὲς ἀδικία! Εἶναι ἀποβεδειγμένον δτι ἕκαστος εἶναι κατὰ τὸν προορισμὸν τοῦ, καὶ οἱ Κυθωνεῖς δὲν εἶναι προορισμένοι εἰμὴ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, καὶ μάλιστα τῶν ἱλαίωνων ἥδη διδισκόμενοι ἐξάγουσι τὸν ἄρτον των διωπαρμένοι ὡς οἱ Ἑβραῖοι, ἐπαγγελλόμενοι ἄλλος τὸν ἀρτοποιόν, ἄλλος τὸν δοχρῆν, ἄλλος τὸν κρητιώτην, ἄλλος τὸν μάγειρον, τὸν μιστήν, τὸν ἀλιέα, τὸν μεταπράτην κτλ. πόσον δὲν ἤθελον ὠφεληθῶσι καὶ ὠρελῆθῃ ἂν αἱ χεῖρες των ἠνωμέναι ἐδραττον τὴν δίκαιαν, τὴν ἀξίαν ἢ τὸν δρέπανον καὶ εἶναι φανερόν δτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει πλειοτέραν χρεῖαν γεωργῶν καὶ κολλιεργητῶν παρὰ τὴν χρεῖαν τῶν φερεσίων Ἑβραίων καὶ κτηνέδων ἢ γούτων.

Εἰς Κυθωνίους.

Κυθωνίσι, ἐξ ἰδιαιτέρως ἀλληλογραφίας τῆς 1. Δεκεμβρίου.

Δὲν μὲ ἀφῆνης, βρεῖ ἀδελφέ, ἡραχον, ἀλλ' ὁλάνεν μὲ ἑλπίεις διὰ νὰ σὲ γράψω καὶ πάλιν νὰ σὲ γράψω. Τί θέλεις, τί γυρεύεις μὲ τὰ τούρκικα πράγματα; οἱ Τούρκοι εἶναι πάντα Τούρκοι, ἡ μήπως τοὺς ἀληθινούς; Δὲν κυτᾶτε αὐτοὺς νὰ στερωστέτε τὸ Σύνταγμα σας διὰ νὰ ἡμπορώμεν καὶ ἡμεῖς μίαν ἡμέραν νὰ ἰδοῦμεν ὀλίγον ἑσπερον οὐρανόν, μόνον γυρεύεις ἄρατα θέματα! Τὸ πιστεύω καὶ ἐγὼ δτι ἔχομεν οὐράνιον τόπον, καὶ ἔχομεν καὶ στρώματα, καὶ ψάρι, καὶ εἰλαίς, καὶ παχὺ κρέας καὶ ἄβι. ἄπειρον, πέριθας, λαγούς καὶ ταχταλίδες καὶ, καὶ καὶ... ἀλλὰ τί τὰ θέλεις, ἀφού τρέμει ἡ καρδιά μας καθ' ἡμέραν πᾶν τοῦ λαοῦ τὰ βουὰ μας ἐγίμισαν ἀπὸ ζιμπέκια, καὶ δὲν κοτωμένα περᾶσωμεν τὸ Ὀλοῦγιον! ἔχομεν περὶ 25 καὶ φυλάγουν τὰς εἰλαῖς μας καὶ τὰ πράγματά μας ἄλλως δὲν ἡμπορούσαμεν νὰ εὐγώμεν οὐδὲ μισὴν ὥραν μακρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν ταῖς προαλλὰς εὐχῆκαν οἱ Μορμεντιλιῶται Τούρκοι διὰ νὰ κλέψουν εἰλαῖς, καὶ ἐδώχθησαν ἀπὸ τοὺς περὶ 25 καὶ εἰλαῖς λαλιν μπερσὰ τοὺς Μπερζιδας καὶ ὀλίγον εἰλαῖς νὰ τοὺς σκοτώσωσιν ἂν δὲν ἐπρόφθιναν νὰ φύγουν οὗτοι ἤλθαν καὶ ἐκλαύθησαν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ τύπου μας, ὅστις ἐφοβήθηκε τοὺς Τούρκους νὰ περιμαρτυρῶσι καὶ ἀπὸ τότε ἔχομεν ὀλίγην ἡσυχίαν ἀλλὰ τί τὸ θέλεις ἀφού δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ὑπάγωμεν ἐλευθερὰ εἰς τὰ ἑξῶ χωρία; Πρὸ πολλοῦ εἶχα ἀνάγκην νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Πέργαμον διὰ νὰ ἀνταμώσω τὸν φίλον Μ. . . ἀλλ' ἀπὸ τὰ Ζιμπέκια ποὺ κοίτω

νὰ εὐγώ; Προχθὲς ἕνας Τούρκος ἐγκάλεσε ἐνὰ Ἑλληνα εἰς τὸ Ἀγικωματὶ ὁ Ἀγὰς ἐστειλέ νὰ τὸν φέρουν τέσσαρα ζιμπέκια, καὶ εἰς τὸν δρόμον ἔως νὰ τὸν ὑπάγουν τὸν ἔκαμαν παστὲλι τέλος ἐπαρυσιάσθη ὁ Ἕλληνας καὶ ἀδωάθη ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος ἀφού δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ περιπατήσῃ; τὸν ἔφεραν ἐδῶ ἐπάνω εἰς ἕνα ἄλογον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἀπέθανε. Ὁ Κόνσολας μας, ποῦ νὰ τὸν χαιρεσθε τοῦμπαν, εἶναι διὰ τὸν ὅρκον αὐτὸς εἶναι χειρότερος ἀπὸ ἕνα χάσιον ραχί. Ἐμοὺν περιέρχου νὰ ἰδῶ τί θὰ κάμει, καὶ ἔτρεξα καὶ ἐγὼ κατὰ πιν τοῦ τὸν δλίπω καὶ ἐμβάζει εἰς τὸ κονάκι σὺν δρεμένη ὄνεια μὲ σταυρομένη χεῖρα στεκόμενος ὁρθος. Ἀφού εἶπε ὀλίγα λόγια, ὁ Διοικητὴς τοῦ λέγει, Ἐ, νὲ ἰστέροι σίντι, ὁ κόνσολος ἀποκρίνεται - σὺν μπιλιρσιν ἐφέντημ — αἰντε κίτ - μπίρ κιαβουρτάν νὲ ὀλοῦρ! (τί θέλεις τώρα - ὁ κόνσ - εἰσεῖς ξεύριτε ἀρέντη μου. - ὁ Διοικ - πήγετε, ἀπὸ ἕνα ἄπιστον τί θὰ εὐγῇ) καὶ ὁ κόνσολος ποιήσας ἔως κάτω τὸν ντιμινί του ἀνεχώρησε νεροπιασμένος. Ἐοῦχα κατὰ ἑσπέρωκα μὲν τότε ἐνὶ εὐχῆς ἀπὸ τὴν Πόρταν. Τὴν ἰδίαν ἑκάμε καὶ ταῖς προαλλὰς, ὅταν μερικοὶ ζιμπέκια ἐκτύπισαν μὲ τὴν πιστόλα ἕνα περίοχαρι Ἑλληνα εἰς τὸ Ἀγικωματὶ, τοῦ ὁποῖου ἐσπασαν τὸ ποδάρι, καὶ τὴν εὐρίσκειται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Σμύρνης τέτοιοι κόνσολοι, τέτοιοι ὑπερασπίσεις, καὶ τοὶ οὗτοι ἂν εἶναι ὅλοι οἱ κόνσολοι τῆς Ἑλλάδος, τὸ προκοφτεῖ. Εἶχε χαρὶ ὅταν ἔκαμε μπᾶλν ταῖς περᾶσαις διὰ νὰ ἰορτάσῃ τὸ σύνταγμα. Οἱ πλείοτεροι καλεσμένοι ἦσαν ραχίδες, καὶ μόνον ἕνα δύο ψωροῦλλοι, ὁ γυνικαδελφὸς τοῦ Γαβριήλ Ἑμπετόπου, ὁ Ἀντώνης Βουδοματῆς, οἱ ὅποιοι μόλις ἴδαν τὴν Ἑλλάδα 2. μῆνας καὶ ἔμειναν Ἑλληνες καὶ τελευταῖον καὶ ὁ Κ. Δημῆδης, ἐν ᾧ εἶναι ἐδῶ ὑπὲρ τοὺς 300 Ἑλλήνας, οἱ ὅποιοι μὴ δυνάμενοι νὰ λάβουν κάμμιαν ὑπεράσπισιν χαρτζίζονται διὰ νὰ ἡμποροῦν νὰ τελειώσωσιν τὰς ὑποθέσεις των μόνον ὅταν ἀναχωροῦν ὑπάγουν καὶ πληρώσουν τὸν προκομένον τοὺς κόνσολα διὰ νὰ τὰ κέρη τὰ πασσαδαντιά τους τί νὰ σὰς κάμω ἀδελφά μου, τοὺς λέγει, δὲν ἔχω κάμμιαν δύναμιν, οἱ Τούρκοι δὲν μᾶς ἀκούουν, καὶ πρέπει νὰ τοὺς κολακεύωμεν ἀλλὰ νὰ τοὺς κολακεύωμεν, τοῦ εἶπαν, καὶ ἄχι νὰ τοὺς προσκυνοῦμεν διότι πῶς θὰ διαφέρομεν ἀπὸ τοὺς ραχίδες; ἀλλὰ, φίλε, τίνος τὰ λέγεις; αὐτὸς πλέον οὐδὲ μντρέπεται, οὐδὲ φοβεῖται κανένα μὲ τὰ περὶ σὶτ τοῦ ἐμάθε νὰ μπουκῶνῃ τοὺς ἀνωτέρους του, ὡς μανθάνω, καὶ μόλον δτι ἐφώταξεν πολὺ λά αἱ Ἑφημερίδες σας κατ' αὐτοῦ, αὐτὸς ἐμειν ἀκλόνητος, οὐδὲ τὸν μέλλει παντελῶς ἂν δὲν ἐντρέπουμουν ἡθελα σὲ προσθέσει δτι ἀντὶ κόνσολος ὀνομάζεται ἀπὸ ὅλους ἐδῶ ὁ β. . . τετοια κατασχόνῃ κανέναν ἀπὸ τοὺς λοιποὺς κόνσολους δὲν ὑπέρερε ποτὲ Ἐρώταιται, ἂν δὲν πιστεύης, ὅτους Ἑλλήνας ἔρχονται αὐτοῦ ἀπ' ἐδῶ, καὶ θέλεις ἰδεῖ δτι δὲν λέγω ψεύματα.

Ταύτην τὴν στιγμήν μαθαίνω δτι οἱ ζιμπέκιαδες ἐσκότωσαν 7 Χριστιανούς ἐξ ὁποῦ ἔκαμαν καρβουνά.

ὁ γνωστός σου

Πανταρῶτα.

— Ταύτην τὴν στιγμήν ἐρθεσαν ἐν Περαιῶς τὸ ταχυπλοῦν μας, φέραν τὴν εἰδήσιν δτι χθὲς ἐλάθη ἡ ἀπάντησις πρὸς τὴν Α. Μ. καὶ ὑπάρχει ἄρα ἡσυχία.